

[Gerhard Nielsen.]

Formanden meddelte mig, at sandsynligvis maatte Grunden til Afvisningen være, at der ikke var Sikkerhed nok. Men da han fik Papirerne frem, meddelte han mig, at det alligevel saa ud til, at der var Sikkerhed nok bag Andragendet, og paa min Anmodning udtalte han, at Sagen kunde jo tages op paa ny.

Den paagældende Haandværksmester indsendte et nyt Andragende om at faa det, han havde ansøgt om, men alligevel fik han Meddelelse om, at man maatte blive staaende ved det, man havde fastslaaet, Sagen var blevet ekspederet, og saa hed det: Nu kan De faa Resten mod Kaution.

Hvis det er rigtigt, hvad der fremgik af Formandens Udtalelse til mig, at der bagved Andragendet laa tilstrækkelige økonomiske Garantier i Andragerens Ejendom, Maskiner og Bygninger, saa er det urimeligt at afvise et saadant Andragende fra en Mand, der gennem mange Aar har vist sig at være en solid, vederhæftig og dygtig Haandværker, som har oparbejdet en god Virksomhed, ja, endogsaa en Eksport af adskillige af de Produkter, han fremstiller.

Jeg tror derfor, det vil være rigtigt, at vi opfordrer Ministeren, som naturligvis ikke kan være inde i alle disse Enkeltheder — det indrømmer jeg —, til at undersøge disse Forhold noget nærmere og tale om dem ikke mindst med den Mand, der er Formand i Udvalget, og som jo er Embedsmand i Ministeriet, og overfor ham udtale, hvis Ministeren da finder det opportunt, at det, hvis det virkelig forholder sig saaledes, at man fra Udvalgets Side er alt for nøje-regnende med Hensyn til Sikkerhedsstillelse og alt for kritisk, vil være heldigt af Hensyn til Lovens Anvendelse, at man forstaar, at der her er Tale om en Haandsrækning til Haandværksmestre, som er i en øjeblikkelig Nødstilstand, og at man derfor ikke skal lave Sigten alt for fin.

Pitzner: I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde vedrørende Industriraadet, vil jeg tillade mig at bemærke, at selv om jeg ikke i denne Omgang har haft noget med Industrilaan at gøre, ved jeg fra tidligere Behandlinger af de saakaldte Kriseværns-laan, hvorledes Behandlingen blev foretaget fra Industriraadets Side. Sagerne blev meget indgaaende og klart fremlagt, naar vi fik dem til Udvalget.

Det er selvfølgelig ikke udelukket, at der i et eller andet Tilfælde kan være traadt

en eller anden Laansøger mere nær, end der skulde være gjort; men i det hele og store maa man huske paa, at det ikke er Meningen med disse Laan at give Statslaan til industridrivende, der eventuelt vil optage en ny Produktion af en Vare, der i Forvejen produceres herhjemme, og som ikke importeres udefra. Resultatet deraf vilde jo kun blive, at man gav Laan til en Mand, for at han kan tage en Produktion op og derved tage Produktionen fra et Firma, som maaske har vanskeligt ved at klare sig i Forvejen. Det er, som sagt, muligt, at man i et specielt Tilfælde er gaaet en Mand lidt nærmere, end det skulde ske. Der var i sin Tid et Tilfælde, vi havde for, men der fik vi det ordnet. Men jeg kender, som sagt, ikke de sidste Tilfælde.

Naar saa mange Andragender er blevet forkastet, er det dels, som den højtærede Minister allerede har sagt, fordi de kommer ind under de Kategorier, hvor man paa Forhaand indenfor Udvalget var enig om, at man ikke skulde give Laan, altsaa til Start af Forretninger, til Køb af Forretninger, hvor der var kontant Omsætning o. s. v., dels fordi der ved disse Laan her ikke er Tale om at give en Statsgave, saaledes at man maatte paase, at der var i hvert Fald nogenlunde Sikkerhed. Hvis jeg ikke husker fejl, udtalte jeg ved Lovens Behandling i sin Tid, at man maatte være klar over, at man vilde ikke kunne undgaa Tab; men det er een Side af Sagen, at man erkender, at der maa blive Tab, naar man gaar ind paa at give saadanne Laan, og noget andet er, at man skal søge at gardere Staten mest muligt.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen fremdrog et bestemt Tilfælde. Jeg kan ikke debattere dette Tilfælde med ham; men jeg kan dog sige, at alle de Sager, der er behandlet i Udvalget, er vedtaget enstemmigt, og der sad ogsaa et Medlem fra de samvirkende Fagforbund i Udvalget, og han har altsaa sammen med den paagældende Embedsmand og mig været med til at afgøre Spørgsmaalet. Der kan være mangfoldige Tilfælde, hvor der tilsyneladende er fuld Sikkerhed, men hvor den reelt slet ikke er noget værd. Og der kan ogsaa være Forhold, hvor Sikkerheden tilsyneladende er god, men hvor Mandens Kvalifikationer, efter hvad der er sket tidligere, er af en saadan Art, at man maa være forsigtig og ikke bør give Støtte. Det kan være, at han har lavet Akkord eller ikke kunnet klare Byggeforetagender o. s. v., o. s. v.

Jeg ved, som sagt, ikke, hvad det drejer sig om i det nævnte Tilfælde, og det vilde jo ogsaa være forkert her i Salen at frem-